

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2026-0753046	Datum opzoeking:	1/07/2026
Referentienummer:	OUDENAARDE/Spendelos 8-1	Zoekdata:	45021B0426/00C000
Perceel:	45021B0426/00C000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Oudenaarde afdeling OUDENAARDE 11 AFD/MATER/, sectie B met perceelnummer 0426/00C000 [45021B0426/00C000]

Informatievraag: Beschermd onroerend erfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

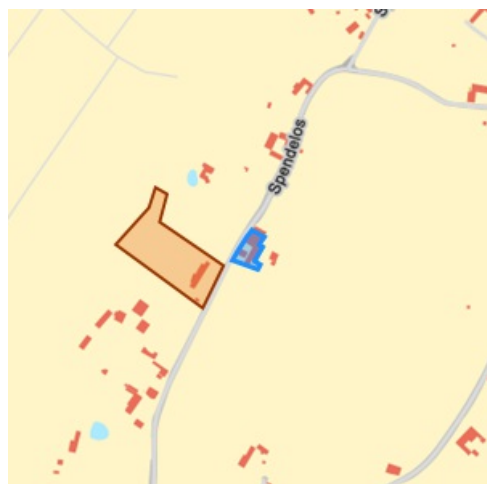
- Het onroerend goed is geen beschermd onroerend erfgoed

Legende

Cultuurhistorische landschappen	Monumenten
Archeologische sites	Overgangszones
Stads- en dorpsgezichten	

Informatievraag: Vastgestelde inventaris onroerend erfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in een vastgestelde inventaris

Legende

Landschapsatlas	Archeologische zones
Landschapelijk erfgoed	Bouwkundig erfgoed

Informatievraag: Erfgoedlandschap (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in het erfgoedlandschap

Legende

- Landschapelijk erfgoed

Informatievraag: Unesco werelderfgoed (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in de Unesco Werelderfgoedlijst

Legende

- Bufferzones
- Kernzones

Informatievraag: Gebieden geen archeologie (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

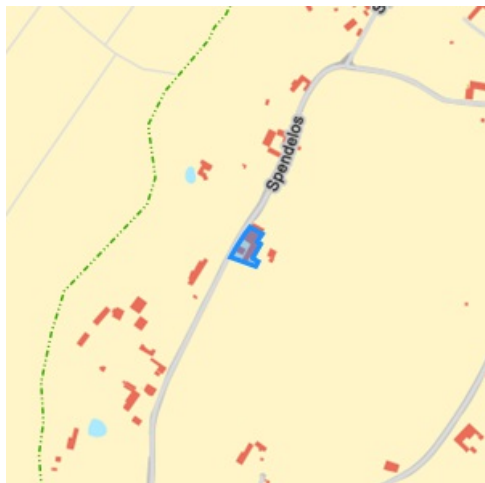
- Het onroerend erfgoed is niet opgenomen in gebieden waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt

Legende

- Gewestelijk
- Gemeentelijk

Informatievraag: Erfgoed plannen (Met juridische gevolgen)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed heeft geen erfgoed plannen

Legende

- Beheersplannen
- Onroerenderfgoedrichtplannen

Informatievraag: Wetenschappelijke inventaris onroerend erfgoed (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Dorpskern Ename met archeologische site en Bos t'Ename:**
Landschappelijk (detail zie bijlage)

Legende

- Archeologische erfgoed elementen
- Archeologische erfgoed gehelen
- Bouwkundig erfgoed elementen
- Landschappelijk erfgoed elementen
- Landschappelijk erfgoed gehelen

Informatievraag: Archeologienota's (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

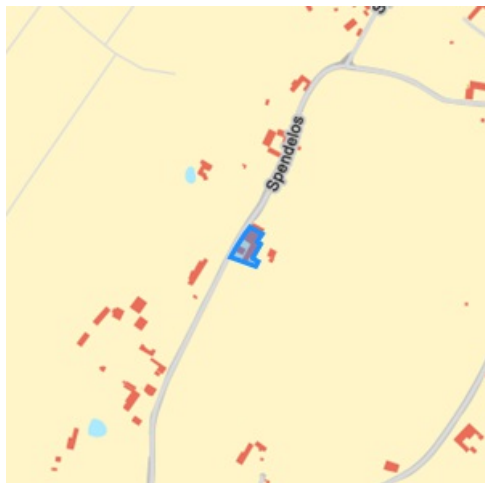
- Het onroerend goed heeft geen goedgekeurde archeologienota's

Legende

- Archeologienota's

Informatievraag: Eindverslag archeologie (Aanvullend overzicht)

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed heeft geen eindverslagen van archeologisch onderzoek

Legende

 Eindverslag archeologie

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Beschermd onroerend erfgoed

De minister bevoegd voor onroerend erfgoed kan een goed beschermen als het door de erfgoedwaarden van algemeen belang is. Het moet minimaal in de staat blijven waarin het zich bevond op het moment van de bescherming.

Is het onroerend goed beschermd, dan gelden er verschillende specifieke juridische (per monument, stads- of dorpsgezicht of cultuurhistorisch landschap) gevolgen om het behoud ervan te garanderen. Bovendien kan je beroep doen op verschillende vormen van financiële ondersteuning.

Er zijn vier mogelijke vormen van bescherming: een beschermd monument, een beschermd cultuurhistorisch landschap, een beschermd stads- of dorpsgezicht en een beschermde archeologische site. Binnen elk van deze statuten is het mogelijk om een overgangszone in te stellen. Zo'n zone ondersteunt de erfgoedwaarden van het beschermde goed.

Vastgesteld onroerend erfgoed

De vaststelling van een inventaris is één van de instrumenten die de Vlaamse overheid kan inzetten om onroerend erfgoed te behouden. Hiermee bevestigt de bevoegde minister dat alle erfgoeditems op een vastgestelde lijst erfgoedwaarde bezitten en nog altijd bewaard zijn. Bij een vastgesteld item moet de overheid, eigenaar of beheerder rekening houden met rechtsgevolgen. De rechtsgevolgen zijn minder uitgebreid dan bij een beschermd erfgoed. Bovendien gelden voor alle vastgesteld bouwkundig en landschappelijk erfgoed in Vlaanderen eenzelfde set rechtsgevolgen.

Het onroerenderfgoeddecreet voorziet bevoegdheid voor steden en gemeenten voor het inventariseren van bouwkundig en landschappelijk erfgoed. De Vlaamse overheid inventariseert het archeologisch erfgoed, varend erfgoed en de landschappelijke gehelen (Landschapsatlas).

Erfgoedlandschap

Anders dan bij een bescherming of vaststelling van een onroerend goed verloopt de procedure van een erfgoedlandschap via de regelgeving Ruimtelijke Ordening. Als er voor een gebied een RUP wordt opgemaakt, kan de plannende overheid (gemeente, provincie of Vlaanderen) ervoor kiezen om hier ook een erfgoedlandschap in af te bakenen. Zo kunnen er stedenbouwkundige voorschriften gekoppeld worden aan het erfgoedlandschap waarmee ingezet wordt op erfgoedzorg. Wordt je goed erfgoedlandschap, moet je rekening houden met zorgplicht.

Unesco werelderfgoed

De Werelderfgoedconventie van 1972 betracht cultureel en natuurlijk erfgoed dat van unieke en universele waarde is voor de mensheid, te bewaren en te ontsluiten voor toekomstige generaties. Meer dan 190 lidstaten hebben deze Conventie ondertekend. België is sinds 1996 ook partij bij het Werelderfgoedverdrag. Zowel cultureel als natuurlijk erfgoed, als erfgoed dat daarvan een gecombineerde vorm is, kan voor de Werelderfgoedlijst worden voorgedragen. Vlaanderen telt momenteel zeven beschermingen op de Werelderfgoedlijst: een serie van 13 begijnhoven en van 26 belforten, het atelier Plantin-Moretus, de woning Giuette, de volledige Brugse binnenstad, het Zoniënwoud, de Wortel-Kolonie en begraafplaatsen en herdenkingsites van WO I.

Gebieden geen archeologie

De kaart wordt sinds 2016 periodiek vastgesteld door het agentschap. Op die manier kunnen percelen of gebieden die beantwoorden aan de criteria voor opname op korte termijn op de kaart opgenomen worden. Dit geeft bouwheren, verkavelaars en ontwikkelaars met plannen voor dergelijke percelen de mogelijkheid om vrijgesteld te worden van een archeologisch vooronderzoek, zonder vertraging en bijkomende kosten.

Plannen

Een goedgekeurd beheersplan legt geen actieve verplichtingen op. Het is en blijft een geconcretiseerde beheersvisie voor een erfgoedplaats. Toch heeft het document in zekere mate een 'dwingend' kader waarbinnen je moet blijven: als je werken wil uitvoeren, moeten ze stroken met de beheersdoelstellingen uit het beheersplan. Zijn de beheersdoelstellingen niet meer passend, dan kan je een aanpassing van het beheersplan aanvragen of een nieuw beheersplan opmaken. De geldigheidsduur van een plan is 24 jaar. In bepaalde gevallen heb je een goedgekeurd beheersplan nodig om een erfgoedpremie aan te vragen.

Geïntervieweerd wetenschappelijk onroerend erfgoed

Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft de expliciete opdracht om al het waardevolle onroerend erfgoed in Vlaanderen te inventariseren. Door de jaren heen zijn er meerdere wetenschappelijke inventarissen opgemaakt over bouwkundig, landschappelijk en archeologisch erfgoed.

Geïntervieweerd onroerend erfgoed is opgenomen in een wetenschappelijke inventaris. Zo'n opname heeft geen rechtsgevolgen. Het goed wordt enkel beschreven en gedocumenteerd.

Archeologienota's en nota's

Een bouwheer is in bepaalde gevallen verplicht om een archeologienota toe te voegen aan een vergunningsaanvraag. Hij stelt daarvoor een erkend archeoloog aan om een archeologisch vooronderzoek uit te voeren en een archeologienota op te stellen. Of je verplicht bent een archeologienota toe te voegen aan je vergunningsaanvraag is onder meer afhankelijk van: oppervlakte perceel en bodemingreep, ruimtelijke bestemming van perceel en of het terrein zich situeert in een beschermde archeologische site, in een vastgestelde archeologische zone of in een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt.

Eindverslag archeologisch onderzoek

Bij bouw- of verkavelingsprojecten maakt een erkend archeoloog verschillende verslagen op om archeologisch erfgoed te documenteren. De bouwheer moet aangeven of er archeologisch erfgoed op het terrein wordt verwacht en hoe hiermee zal worden omgegaan. Een vooronderzoek resulteert in een archeologienota of een nota bij een uitgesteld vooronderzoek. Als uit het vooronderzoek blijkt dat een archeologische site verder onderzocht moet worden, volgt een opgraving, uitgevoerd door een erkend archeoloog. Binnen twee maanden na het veldwerk maakt de archeoloog een archeologierapport met voorlopige bevindingen, dat aantoont dat het werk op het terrein is voltooid en de bouwwerkzaamheden kunnen beginnen. Het definitieve eindverslag, met alle onderzoeksresultaten, wordt binnen twee jaar na de opgraving bezorgd.

Wetgeving

Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014 (Belgisch Staatsblad 17 oktober 2013 en 15 april 2014). Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Meer info

www.onroerenderfgoed.be

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van het Agentschap Onroerend Erfgoed, Koning Albert-II-Laan 19, bus 5, 1210 Brussel en Digitaal Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootchalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Document gegenereerd op basis van de gegevens ontvangen van het Agentschap Onroerend erfgoed via de ORIS webservices.

CIB vlaanderen vzw - Kortrijksesteenweg 1005 - 9000 Gent
0425.043.508 - support@realsmart.be

Bijlage

Informatieaanvraag Onroerend erfgoed

(Referentienummer: OUDENAARDE/Spendelos 8-1)

Resultaat opvraging perceel gelegen in Oudenaarde afdeling OUDENAARDE 11 AFD/MATER/, sectie B met perceelnummer 0426/00C000 [45021B0426/00C000]

Wetenschappelijke inventaris

Dorpskern Ename met archeologische site en Bos t'Ename

Beknopte karakterisering

Typologies [abdijen](#), [bronnen](#), [hoeven](#), [parochiekerken](#), [watermolens](#), [dorpen](#), [loofbossen](#), [jachtbossen](#), [valleiranden](#), [beken](#), [valleien](#), [agrarische landschappen](#)

Beschrijving

Dit gebied ligt ten oosten van Ename (Oudenaarde) en ten westen van Volkegem (Oudenaarde). Bos t'Ename bevindt zich voor één vierde in de brede geul van het laagterras van de Scheldevallei en voor drie vierden bekleedt het bos de steile valleiwand, inclusief het talud bovenaan. Tussen Ename en het bos ligt de Riedekensbeek, parallel aan de Scheldesteilwand. Bovenaan de steilwand bevinden zich verschillende zichten op de Scheldevallei. In het bos zijn verschillende erfgoedrelicten aanwezig, zoals een konijnenberg. De dorpskom van Ename strekt zich ten zuidoosten van de abdijsite van Ename uit. De landelijke bebouwing situeert zich rond twee pleinen.

De zone behoort tot de zandleemstreek, in het overgangsgebied dus van de zand- naar de leemstreek. De kwaliteit van de grond op het vlak van drainage is zeer divers: van goed afgewaterde zandgronden tot zware natte kleigronden.

De vroegste occupatiesporen dateren uit de midden- en de late ijzertijd. Uit de Romeinse periode zijn op zestien sites bewoningssporen ontdekt, waarvan vijf in de nabije omgeving van het bos t'Ename. Een zo dichte bevolking veronderstelt een fiks gebruik van de bossen en een intensieve landbouw eromheen. Het resultaat was waarschijnlijk een open bos of een wastine met nog slechts weinig opgaande bomen. Na emigratie van de villabewoners bleven slechts enkele zones bewoond (Welden, Mater, Ename-Ham, Volkegem,...). Tegen het einde van de 6de eeuw ontstonden er zo'n twintig dorpen. Tegen het einde van de 10de eeuw was de bevolkingsdichtheid te vergelijken met die uit de Romeinse periode. De nieuwe nederzettingen groeiden uit tot kern dorpen, parochies en/of zetels van heerlijkheden rond een kerk of burcht, terwijl de omringende gehuchten tot onderhorigheden degradeerden. Tijdens de 12de en 13de eeuw ontstonden een veertiental grote hoeves met walgracht en een aantal gehuchten langs de wegen.

Het bos t'Ename lag geprangd tussen twee invloedssferen; het Frankische domein, later het stadje-in-wording en de abdijheerlijkheid Ename in de vallei, en de lekenheerlijkheid Mater op het plateau. De geschiedenis van het bos is nauw verbonden aan de gebeurtenissen in en rond de nederzetting Ename. Al in de 9de eeuw wordt Ename vermeld in de bronnen, maar in werkelijkheid woonden er wellicht vroeger al mensen op deze plaats. De vroegste sporen van occupatie gaan terug tot de ijzertijd en de Romeinse periode. Mogelijk werd in de tweede helft van de 9de eeuw een burcht opgericht die deel zou hebben uitgemaakt van een snoer militaire steunpunten langs de Schelde, die de opmars van de Noormannen langs de Schelde moest beletten. De plaatselijke Sint-Vedastuskerk ontstond wellicht ten laatste in de 8de eeuw. Of er op die plaats sprake was van een Frankische domeinorganisatie is zeer de vraag. In de 10de eeuw werd de vroegere structuur door elkaar geschud. Na het uiteenvallen van het Karolingische rijk werd de Schelde in 925 de

natuurlijke grens tussen de invloedssfeer van het Heilig Rooms Rijk en Frankrijk. De Duitse keizer Otto I richtte op de rechteroever castra (burchten) op om de expansiedrift van de Franse koning en de Graaf van Vlaanderen in te tomen. Als locaties werden Antwerpen, Valenciennes en Ename uitgekozen. Op de ham verscheen voor die tijd een indrukwekkende burcht, in steen opgetrokken. Aan de voet van de burcht ontstond een handelsnederzetting in spe, in 1014 al portus genoemd. Deze nederzetting werd de hoofdplaats van het markgraafschap Ename, dat het hele gebied tussen Schelde, Dender en Hene bestreek. Het centrum breidde zich snel uit en reeds voor 1024 schonk Herman van Ename twee kerken (Sint- Salvator en Sint- Laurentius). Het imposante karakter van het castrum kon de expansiedrang van graaf Boudewijn IV van Vlaanderen evenwel niet stuiten en het werd volledig verwoest. Ook het stadje werd met de grond gelijk gemaakt. Het zou deze slag nooit meer te boven komen. De handelaars staken de Schelde over en installeerden zich in Oudenaarde, dat op zijn beurt uitgroeide tot een middeleeuwse stad. De landbouwers bleven in Ename wonen en de vroeger zo belangrijke vesting werd een eenvoudig dorp op het platteland. Op de puinen werd door de graaf een abdij gesticht om, naar men aanneemt, de site elk strategisch belang te ontnemen.

In de 14de eeuw waren er twisten omtrent het hakhoutbos van Ename, tussen de abdij van Mater en Ename. Mater palmde, tegen de beslissing van de graaf in, een deel van de pastura in. De abdij bleef tot het einde van het ancien régime haar bezit in eigen beheer uitbaten, cijzen heffen of verpachten. In de eerste helft van de 15de eeuw konden een aantal gronden aan de eigendom worden toegevoegd. Als gevolg van de godsdienststroeibelen en wanbeleid raakte de abdijsamenleving in de tweede helft van de 16de eeuw in financiële moeilijkheden. Ze moest op het eind van de 16de eeuw eigendommen van de hand doen om de schuldenput te dichten. Hierdoor ging een deel van het bos in privéhanden over. In de 17de en 18de eeuw kocht de abdij diverse privépercelen terug. In 1795 werd de abdij ontbonden, de bezittingen aangeslagen en werd het bos t'Ename een staatsbos.

De bodemgebruiksevolutie van bos t'Ename is grondig bestudeerd. Tussen 1275 en 1315 was de stijging van de boswaarde ongeveer omgekeerd evenredig aan de daling van de graswaarde, terwijl de akkerwaarde zo goed als stabiel bleef. Deze evolutie is aan de stijgende bevolking te wijten waardoor de vraag naar hakhout steeg. Tijdens de lange periode van bevolkingsrecessie die erop volgde (1315-1410) werd een deel van het akkerareaal, namelijk marginale ontginningsgronden, niet langer bewerkt. Het werd grasland, zodat de beweidingwaarde steeg. Tussen 1410 en 1775 nam de graslandwaarde vrij gelijkmatig af, ten voordele van de boswaarde, maar ook van de akkerwaarde die globaal gezien steeg. Vanaf eind 16de eeuw kreeg het bos een naam; '*Eenheambosch*' en variaties daarop. Na 1775 zet de stijging van de akkerwaarde zich nog wat verder door ten nadele van grasland, maar ook ten nadele van de boswaarde. We kunnen dus stellen dat tijdens het ancien régime, na de grote middeleeuwse ontginningen, er een landschapsinversie plaatsvond op een groot deel van de zone van het Bos t'Ename. Het grasland werd omgezet in bos. Het bos bekleedde niet alleen de bodemkundige slechtste delen van het grasareaal, maar nam ook de meest marginale delen van de middeleeuwse akkerbulten in. Het bos had een enorm economisch belang, in de eerste plaats als energiebron, tussen de middeleeuwse en moderne ontginningsgolven. In de zone van het Bos t'Ename nam het bos tussen de 13de en de 18de eeuw het grootste deel van de daarvoor als gevolg van gemeen gebruik en degradatie verloren gegane ruimte weer in. Deze bosinbreiding was niet het gevolg van spontane rekolonisatie zoals vroeger, maar wel van de nieuwe aanplantingen. Naar het einde van de 18de eeuw toe ontstond een duidelijk polarisering tussen het gebruik als bos enerzijds en dat als akker anderzijds, als gevolg van de toenemende bevolkingsdruk.

In 1846 werd het bos aan een bankier verkocht, die het tussen 1851 en 1868 grotendeels rooide. Enkele smalle stroken hakhout op taluds, langs grachten en exploitatiewegen beven staan om erosie tegen te gaan. Wat nog aan privébos restte onderging voor 1880 hetzelfde lot met uitzondering van enkele kleine, erosiegevoelige perceeltjes. De ontgonnen blokken werden in kleinere perceeltjes onderverdeeld en verpacht. De pachtprizen kwamen met de bodemkwaliteit overeen. Door de landbouwcrisis van rond 1880 viel het aantal pachters terug en kwamen enkele percelen weer onder bos te liggen, er kwam een kleiner Bos t'Ename. Dit besloeg ongeveer 40 procent van het 18de-eeuwse bos. Naast herbeplanting en pioniersbebossing, heeft ook de herkolonisatie van soorten uit de houtkantrestanten van het historische bos een rol gespeeld bij de vorming van het nieuwe bos. Tijdens de Eerste Wereldoorlog liep de beboste oppervlakte lichtjes terug. In 1929 werd het bos verkocht en deed het bij industriële dienst als jachtterrein. De Tweede Wereldoorlog had weinig invloed op de oppervlakte van het bos. Nu bedraagt de bosoppervlakte 62 hectare.

De [dorpskom van Ename](#), die zich waarschijnlijk onafhankelijk van de haven heeft ontwikkeld, strekt zich uit ten zuidoosten van de abdijsite en bestaat uit twee met bomen beplante markten die van het noordwesten naar het zuidoosten in elkaars verlengde gelegen zijn, met de 11de-eeuwse Sint-Laurentiuskerk als centrum.

Volkegem ligt aan de rand van de Materkouter. In het dorp ontspringt de Riedensbeek. In het begin van de 18de eeuw werd door de stad Oudenaarde infrastructuurwerken uitgevoerd om vanuit de Volkegemse bronnen water te kunnen halen. Eind 19de eeuw en begin 20ste eeuw werden complementaire bronnen aangeboord. Het dorpsplein met de parochiekerk ligt bovenaan een helling met uitzicht op de Scheldevallei. Volkegem zou reeds in de vroege middeleeuwen een bidplaats geweest zijn. Vermoedelijk werd de Sint-Martinuskerk er al in de 7de eeuw opgericht waarvan later opeenvolgend verschillende parochies afsplitsten. In 1110 werd het altaar van Volkegem aan de abdij van Ename geschonken. Het dorpsplein van Volkegem wordt gekenmerkt door enkele gesloten hoeves en de oude parochiekerk. Het voormalige buitenverblijf 'Torreken te Walle' is een kasteeltje op een perceel dat voor meer dan de helft wordt ingenomen door de brede omgrachting. Het is tegenover het Bos t'Ename ingeplant, naast de Riedekensbeek, aanpalend aan de voormalige kasteelhoeve. De oudste vermelding van "te Walle" dateert van 1224. Het kwam in handen van de abdij. "Te Walle" zou als exploitatiecentrum gefungeerd hebben voor de ontginning van de omgeving. Het huidige gebouw heeft 17de-eeuwse kernen, maar is in de 19de en 20ste eeuw aangepast. Op de Oossebeek staat een semi-gesloten hoeve met geïntegreerde watermolen; de 'Toysschemolen'. 1De huidige boerderij werd rond 1900 opgericht ter vervanging van een oudere, kleinere hoeve. Naast het bedrijf is een spaarvijver. Het molenhuis is een vergroting en aanpassing van rond 1892 van de reeds bestaande oudere watermolen waarvan de bouwsporen in de straatpuntgevel zijn.

- Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden voor Zijn Koninklijke Hoogheid de Hertog Karel Alexander van Lotharingen, Jozef

Omvat

- **Abdijsteeg, Abdijstraat, Beaucarnestraat, Enameplein, Lijnwaadmarkt, Lotharingenstraat, Martijn van Torhoutstraat, Paardemarktstraat, Sint-Laurentiusstraat, Sint-Salvatorsstraat, Wallestraat, Zwijndries (Oudenaarde)** De dorpskom van Ename ontwikkelde zich als zuidoostelijke uitbreiding van de vroegmiddeleeuwse handelsnederzetting met haven en door toedoen van de latere abdij. Ze strekt zich uit ten zuidoosten van de abdijsite en bestaat uit twee met gekandelaarde platanen beplante pleinen.
- **Spendelos (Oudenaarde)** Op de perceelsgrens tussen enkele tuinen en achterliggend weiland in Spendelos staan drie oude, opgaande Marilandicapopulieren, aangeplant als perceelsrandbeplanting.
- **De La Kethulleplein 3 (Oudenaarde)** Als vierkanthoeve reeds weergegeven op de Ferrariskaart. Hoeve circa 1850 vergroot of nagenoeg geheel herbouwd. Deels gekasseid rechthoekig erf met zijdelings aan de straat palend hoog boerenhuis van acht traveeën en anderhalve bouwlaag onder zadeldak. Vrijwel ongewijzigde bedrijfsgebouwen, eveneens van anderhalve bouwlaag en onderkelderd bakstenen koetshuis en wagenhuis. Achterliggend weiland met boomgaard en knotessen.
- **De La Kethulleplein 2 (Oudenaarde)** Hoeve met losse bestanddelen; woning zijdelings aansluitend bij die van nummer 1. Boerenhuis van zes traveeën onder zadeldak, uit de 18de eeuw. Aangepaste jongere stalvleugel aan straatkant naast ijzeren toegangshek van erf.
- **Oosse 14-16 (Oudenaarde)** Vrij omvangrijk bakstenen gebouwencomplex palend aan de Oossebeek. Ten noorde, gekasseide inrit en overzolderde toegangspoort in bakstenen gebouw onder pannenschilddak van circa 1900. Boerenwoning van zeven traveeën onder zadeldak van circa 1900. Ten oosten, uitbreiding uit midden 19de eeuw. Aan de Oossebeek palend bedrijfsgebouw van twee verdieping met in noordelijk deel geïncorporeerde watermolen, naast de hoevepoort. Korenwatermolen bestemd voor bemaling van het veevoeder van het bijbehorend landbouwbedrijf. Verder nog dwarsschuur en bakhuis. In de omgeving van de watermolen liggen weilanden en twee boomgaarden met een meidoornhaag.
- **De La Kethulleplein 1 (Oudenaarde)** Hoeve van het semigesloten type opklimmend tot de 18de eeuw, wellicht in het derde kwart van de 19de eeuw grondig aangepast door vergroting van het boerenhuis en uitbreiding van de bedrijfsgebouwen.
- **Katteberg (Oudenaarde)** Deze kasseiweg getuigt van een bepaalde, uiterst belangrijke en langdurige fase in de evolutie van infrastructuurwerken in casu de wegenbouw. Om industrieel-archeologische redenen zijn de technische kenmerken van langs- en dwarsprofielen, de fundering en afboording van belang.
- **Wallestraat 18 (Oudenaarde)** Kasteeltje met voorgevel palend aan de voorste walgracht en met voordeur door een lange smalle gemetste boogbrug over de brede walgracht verbonden met de straat. Omhaagd goed met smal en decoratief uitgewerkt toegangshek tussen zware, bepleisterde gemetste vierkante hekpijlers op sokkel en afgedekt door een hardstenen dekplaat met dito bolbekroning. Kasteeltje waarschijnlijk van laatmiddeleeuwse oorsprong, minstens opklimmend tot de tweede helft van de 17de eeuw of eerste helft 18de eeuw, doch aangepast in de 19de eeuw en voornamelijk gewijzigd in de 20ste eeuw.
- **De La Kethulleplein (Oudenaarde)** Oudste vermelding van de kerk daterend van 1110, toen het patronaatsrecht samen met de kerk in het bezit kwam van de Sint-Salvatorsabdij van Ename. De behouden beuk van een eenbeukig romaans zaalkerkje van Doornikse steen wordt aanzien als een bouwwerk uit eind 11de eeuw tot begin 12de eeuw. Kerk nadien, eind 15de eeuw tot begin 16de eeuw vergroot.
- **De La Kethulleplein 4 (Oudenaarde)** Pastorie met voortuintje en diepe, zijdelings aan de zuidkant van het kerkhof grenzende achtertuintje. Volgens archiefstukken circa 1774 nieuw opgerichte pastorie, in 1841 vernieuwd en verhoogd met een bovenverdieping. Links aangebouwde voormalige zondagsschool. Onderkelderd gewit bakstenen gebouwtje van één verdieping onder zadeldak, gedateerd 1902. Gevelnis met Onze-Lieve-Vrouwebeeldje.
- **Enameplein 18 (Oudenaarde)** Dubbelhuis van zeven traveeën en twee bouwlagen onder schilddak, in oorsprong mogelijk opklimmend tot eind 17de eeuw; volgens E. Beaucarne door Charles de Colins d'Heetvelde, abt van de Sint-Salvatorsabdij herbouwd en verhoogd met een verdieping, wellicht in 1768. Huidige pastorie zijdelings palend aan de straat en met omhaagd voortuintje vooruitspringend op het kerkhof. Achterliggende beboomde pastorietaan aan Enameplein afgesloten door gewitte bakstenen muur.
- **Ename (Oudenaarde)** Het paleo-ecologisch onderzoek te Bos t'Ename kaderde in een groter onderzoek rond de historische ecologie van bossen in het voormalig graafschap Vlaanderen. Bos t'Ename werd gebruikt als proefgebied, daar het historisch goed gedocumenteerd is.

Omvat de aanduiding als

- **Blote, Boslos, Braambrugstraat, Daalbosstraat, Kapellestraat, Katteberg, Natusdreef, Oosse, Wallestraat (Oudenaarde)** Het Bos t'Ename of Enamebos te Oudenaarde en Mater is beschermd als landschap.
- **Abdijsteeg, Abdijstraat, Beaucarnestraat, Enameplein, Lijnwaadmarkt, Martijn van Torhoutstraat, Paardemarktstraat, Sint-Laurentiusstraat, Wallestraat, Zwijndries (Oudenaarde)** De dorpskom van Ename is beschermd als dorpsgezicht.
- **Beaucarnestraat, Enameplein, Lijnwaadmarkt (Oudenaarde)** Het Enameplein en de Lijnwaadmarkt met platanen te Ename zijn beschermd als monument.
- **Beaucarnestraat 9 (Oudenaarde)** De binnenkoer en wintertuin van herenhuis Beaucarne zijn beschermd als landschap.
- **Lijnwaadmarkt 20 (Oudenaarde)** De binnenkoer van het Huis Beernaert is beschermd als landschap.
- **Katteberg (Oudenaarde)** De Katteberg is als kasseiweg beschermd als monument.

- **Katteberg (Oudenaarde)** De beuken met hun omgeving langs de Katteberg te Ename en een deel van de weg zijn beschermd als landschap.
- **Abdijstraat, Lotharingenstraat, Sint-Salvatorsstraat (Oudenaarde)** De bescherming omvat de voormalige portus en Sint-Salvatorsabdij.

Is deel van de aanduiding als

- **Bagettestraat, De La Kethulleplein, Rogier van Brakelstraat, Volkegemberg (Oudenaarde)** De omgeving van de parochiekerk Sint-Martinus is beschermd als dorpsgezicht.

Is gerelateerd aan

- **Sint-Salvatorsstraat (Oudenaarde)** Muurresten die aan het licht kwamen bij inrichtingswerken op de oude Schelde-oever

Is deel van

- **Ename (Oudenaarde)**
- **Mater (Oudenaarde)**
- **Oudenaarde (Oudenaarde)**
- **Welden (Oudenaarde)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/135214>